

Z českých mlýnů

Napsal Karel Tůma.

Když se Keclík ženil.

Nejmilejším ze všech mleců býval snad chasé na Kotoučském mistr Důdek, svého řemesla počestný švec a krom toho "po frajkumštu" široko daleko vyhlášený zařkávač všech bradavic, úbytí, kufčích ok a spolu vybraný tlampač a družba všech berounských ženichův. Jak přijel se svou troškou na traktáři do mlýna, už se na něho sesypali všickni od stárka do krajánka jako vrabci na zob a hnedle byl všechen mlýn rozdováděn o celý hřebík. Ten chtěl na něm "svě boty", které prý má u něho ve správe už třetí měsíc — a zatím se choulily, harmoniky, někde v šalandě pod kamny, — onen ho přisnil, že mu obě trepy udělal na levou, třetí ho hladil, brzo-li mu opatří tu sličnou nevěstu s osmi tisíci, čtvrtý chtěl, aby mu změnil součotiny — v kapse, pátý si držel tvář a chtěl "něco na zub", — a Důdek jako břitva odpovídal na ručest vtípně a vesele jednomu každému, nezůstává nikomu nic dlužen.

Přijížděl obyčejně se svou "příležitostí" už v neděli odpoledne, by prý si to ve mlýně "nadešel" a moh' být v pondělí ráno už zas doma; nuž ano, moh', moh'! Ale když ono to zatrolené pivo v šalandě na Kotoučském je tak lep-kavé a nevolá na člověka "marš!" nýbrž "sed'!" Jakživ neměl do pondělka semleto, neboť u té nezbedné mlýnářské chasy neděle jen pro legraci, u Důdka pak zase modrý pondělek "nedělní bratr". Na štěstí už byla doma "círcer" tomu hospodářství svého veselého patrona dávno zvyklá a tak tedy: "houbec, proč bychom se netěšili, když pan švec dardů hra!"

Tak bylo i dnes. "Celá šalanda" i s panem otcem Rozsypalem hověla si právě za rýžným na lávce, kde byl moc pěkný chládek od vody, ale i od protějších lesních stran, což za takového parného červenecového odpoledníka dšlává při čerstvém korbýku člověku náramně dobře. V tom zašteká pes a přihrne se prášek: "Důdek je tady!"

Všemi to škubne, jako by do nich šotek dlobů, radost přelítne tváře a "běž pro něj, ať sem jde!" Za minutu byl upocený švitora s veselou tváří a čepicí v týle mezi nimi.

"My o vlku a vlk za humny!" vítal ho pan otec, podáváje mu bodfe pravici.

"Tak vy tak, mne pomlouvát?" dūrtil se na oko náš mistr Důdek, utíraje si tu svou "lysinu" pod čepicí.

"Kukačka přivedla teč na dudka. Zukukačka před chvílkou a tu nám tühle krajánek dal hádkanu, víme-li, co ta kukačka vlastně volá? Dřív prý mývala kukačka korunku, ale dūdek ji o ni připravil. Když měli ptáci svatbu, byl dūdek družbou, jako vy bývate, a vydulžil si od kukačky korunku. Slušela mu pašácky a proto s ní, želma, kukačce uřnř. Od těch dob má na něj kukačka věčně skřesáno a nadává mu: kluku! kluku! Důdek sice pořád odpovídl — "jdu, jdu!" ale nejde a korunku nevrací."

"A to bych rád slyšel tu kukačku dnes na svatou Annu kukat, já bych se jí zas optal, ví-li, proč je straka tak kroupená?"

"A proč?"

"Jindy bývala celá černá, to když ještě byla pociťavá a nezalá krást. Ale vedlo se jí při té pociťivosti le a proto šla do mlýna na učenu. Jen se tam pomoučila, už to znala jako — straka. Od těch čas má svůj plavajznický cejch a slyší třeba i na svatou Annu kukačku kukat."

"Kýž tě Konopistě! — Vy nevěříte, že před chvílkou kukala?"

"Jako že blecha kaše," smál se náš zkušený Důdek.

"A oč? Že jí za chvíli uslyšíte!" stál pan otec na svém. "Za-kožme se!"

"Já se nesázím" — zdráhal se Důdek, "kde něco na jisto neví. Kdybych se chtěl sázet, mohl jsem před chvíli vybrát u Kvidů zlatku. Starý Kvidá, že mu nezalenu bez bolesti jeho kufč ok a já řku, že ho má za minutu pryč, jak mu ho obtáhau tühle čer venou takturou." A vy-táhl při tom z kapsy lahvičku jako od švecova inkoustu.

"No tohle bych se chtěl sám vsadit o zlatku!" zvolal pan otec; "právě mne ostuda bolí, že bych vješkal. Allou, že to nedokážete, Dudku!" a už zouval trepku. "Vy platíte tři litry, uslyšíte-li dnes kukačku, a já platím zlatku, zbavíte-li mne za minutu bez bolesti tohoto mého kufčho oka!"

"No tak, vzal to nešř!" rozhodl se švec, "kukačka v červenci! Hahaha!" a už vytahoval z vesty malinký brkový pemzliček, aby jej namočil do své zázračné tinktury.

"Dobrý pozor, tedy v minutě musí být pryč!" komandoval stárek s hodinami v ruce.

"Bolí to?" ptal se neměně slavně náš operátér, an maloval panu otcí kolem kufčho oka pěkný červený kroužek jakoby círklem.

"Ani dost málo!" liboval si pan otec — "a jak pěkně vypadá, jako bažantí!"

"Na mou duši!" smáli se všichni, "jako bažantí."

"Tak tedy, pane oče, vidíte; bez bolesti v minutě udělal jsem vám z kufčho oka jiné — bažantí, s kterým dojista budete spokojen!" řekal se náš Důdek, kdežto pan otec vyskočil a hnal se za ním pantoflem. Švec utíkal a dovolával se své vyhrané sázky.

"Ticho!" okřikne v tu chvíli stárek: "Kukačka!"

Mžikem se všichni ztíši a skutečně: z otevřeného okna šalandy slyšet zcela dobře "kukačku" v hodinách odkukávat šestou!

"No, kuká kukačka na svatou Annu? Nebo ne?" smějou se teď všickni zase překvapenému šveci, a žádná pomoc: jako pan otec zlatku za své kufč oko, musí Důdek dát na tři litry za svou svato Váenskou kukačku.

"Horia Glosko! to bude nákého občerstvenička na to parno!"

Za chvílku šla píseň "do kola okolo stola"; mládek škádlil Dudka svou starou: "Krejčí, šveci a truhláři, největší na světě lháři." Důdek zase oplácí svou novou:

"Kde je mládek, tam je spádek, tam je taky želma stárek..."

Hle, tu drkotá kolem zahrady vůz s peřinami, postelí, kufrem, fůzkou a studentem.

"Aj, to je Keclíkův Ferda" — poznává ho pan otec a vítá vesele kloboukem mávajícího studenta srdečným: "Na zdar z Prahy!"

"Cože? To je Keclíkův synátor?" podivil se Důdek.

"A jaký pak šlapák student, už v druhém roce práv. Z toho bude náký advokát."

"Aj, aj, podíváme se, kdo by to byl řek', když jsem tenkrát Keclíka ženil, že se zmůže na takového studenta! Potom prý marno hledat řík na trní a ona zatím, když pán Bůh dopustí: i motyka spustí. Ne, když si na ten poprask tenkrát vzpomenu —"

"O Keclíkově veselce?"

"Povídám vám, jakživ jsem podobnou svatbu nestrojil. Komedie krejcarová a kocourkovský kousek za groš. Jak vám asi nebude povědomo, pochází starý Keclík vlastně tamhle za vodou z Lotoušic. Už mu šlo na třicátý, byl sirotek, statek měl do poloviny zasekaný, ale pořád ještě si neuměl žádnou nahnat. Holky se mu smály, že prý je tak drobet jako "přípekly na mozku", každé slovo aby z něj heverem páčil a když konečně promluví, že prý rozumu z něho lezou jako z chlu-paté deky. Nebyť mne, vsadím se, že sedí podnes jako plesnivý mládenec na svém zasekaném gruntu. V tom tady u nás osifela tenkrát Tonča Zárubovic s pěkným, čistým statkem, a měla už taky jakorát čas pod čepic. Já řku, tohle by mohl být dohromady. Zaklepu zde, zaklepu tam, a za dva měsíce ruka v rukáve. Ujednali jsme, že Keclík svoje prodá, aby se zbavil dluhů a přičení se sem. Měl dvě krávy a pěkného krmného volka, do kterého byl celý zamilován. Leč tady u nevěsty malý chlív, jen tak právě pro ty dvě kravky; co tedy s volem? Nezbyvalo než ho prodát. "Ale to si ho povedu do Bohdanče na trn sám," rozhodl se Keclík, "tady by mi ho žádný fezník nezapltil." Podíváme se do kalendáře, kdy je v Bohdanči trh; tu sobotu před Božím Tělem. Keclík měl ustanovenou veselku na tu sobotu po Božím Těle, zrovna na sv. Barnabáše. "To máme jakorát rozdíl týden, to se mi moc dobře hodí," liboval si, "budou cvoky na svatbu, jako by je zavolal." Chystalo se tedy vše: katechismus, ohlášky, husy i

řerťochy, když se tu pojednou do-zvíme, že trh v Bohdanči jest od-ložen o celý týden, tedy právě na tu samou sobotu, kdy měl Keclík mít veselku. První malér. Já, aby tedy došel na faru a odložil veselku o týden. Ale pan farář, že to už nemůže být, že by mu to udělo kaňku v kalamáři a nepo-řádky v matrice a kdesi cosi, zkrátka: nesvolil. Co naplat, povídám, svatba je svatba, při té musíte být, ale v Bohdanči může být s volkem na trhu také někdo jiný. Jen požádejte strejdu Soud-ka, on vám to za nějakou tu zlatku už dobře prodá. Keclík byl by držel radši facke jako má-ku, ale nahlíd' sám, že není jiné pomoci ani rady. Tak tedy na-šel den před svatbou a Keclík šel se k panu faráři vyprat ze svých hříchů, aby byl blý jako beránek. Vykonal zpověď i po-kání ve všem pořádku a dostal za to od pana faráře Lotoušického potřebný certifikát pro zdejšího velebníka, neboť svatba se měla odbyvatí zde. Kdybyste byli žea-nati, měl bych to kratší, ale takto vím, že z vás málokterý to mu rozumí, co je to za důležitost takový zpovědní certifikát. Bez něho žádná svatba a konec a utrum, nechte si říci! Nahofe byla vytištěna biskupská tepice a kolem ní latinský nápis. Pod ním pak stálo: Od duchovní správy v Lotoušicích dosvědčuje se tímto, že František Keclík, 28 tet stár, svobodný atd., jakožto ženi-čnick zkroutěným srdcem vykonal zpověď a tudíž proti jeho vstou-pení do stavu manželského žádná překážky se nečiní." Podpis fa-rářův a pečť jako zlatník. "Ne-ztraťte si to," napomínám Keclí-ka, když se mi s tím chlubil, "to bychom měli pěknou maděru!" a před mýma očima musel milý cer-tifikát zamknout do šuplete ve stole. Na to jsem se rozběhl po svatebčanec, abych všem a každému jakožto pořádný družba vložil na srdce, že zítra rázem 7-hodin ráno vyjedem do Vošic. Mezitím se Keclík dozví od žida, že podle nového zákona nemůže už jen tak jednohuše jako jindy hnát dobytče na trh, ale že musí mít na ně žádný vystavený pas od představeného jako když se chce do Ameriky. Chudák Keclík běží tedy na představeného a tam na-stala opera s vyponobňováním a popisem voia, až prý se oba dva při tom propotili. Prosim vás, to není žádná maličkost vyjádřit a popsat, jak všl vyhlížl, aby ho hned každý poznal, třeba ho jakživ neviděl. Ale konečně to s pomocí boží přece náš svedli do hromady, starosta přitisk' na to obecní pečť a Keclík celý šťast-ný, že má po starosti, zašel s ním do hospody, aby se rozloučil s tím stavem zlaté svobody na věky. Pilo se a zpívalo se Bůh ví jak dlouho, zkrátka třesť, že časné ráno přišel si strejda Souděk pro milého volka a tak Keclík v čas zbudil; sic by byl snad zaspal i svou vlastní veselku. Rázem sedmé hodiny celá ves vzháru, muzikanti hrajou, koně samý fá-bor, já kytku jako trám, všickni veselí, posilnění dobrou rosolinou, vsedáme do vozů a hajdy do Vošic: k nevěstě. Rozumí se, zde taky všecko vzháru, muzika nás čeká na návsi, u nevěsty snídaně a koláčů celé stohy, nové posil-nění rosolkou a jedeme již v plné slávkě ku faře a ku kostelu. Tam krát zde byl farářem zabožič. Kumpošt, starý, hodný pán, ale už tak drobet netrpělivý a popad-lý podagrata. Vstoupíme k němu, ženich, nevěsta, já a oba svědci; Keclík žmolí v ruce dvě pětky, já představuju pana ženi-cha i pannu nevěstu, farář roze-ví matriku a — "kde máte zpov-ědní certifikát?" opá se ženicha. "Zde prosím, zde" — vytahuje honem Keclík z kapsy lístek. Farář rozevře listinu, brejli do ní, trhne sebou a dá se do hlasitého smichu: "Co mi to strkáte? Pět roků starý, tmavý čmudl, na levé zadní noze bílou lysinu, pravého rohu kus uřazený? Jářku, to se dejte věst na trh a ne k oltáři!" Můžete si myslit naše leknutí. Keclík jako by do něho hrom ňeh', bací se do čela a to že už akorát dal svůj certifikát volu do Bohdanče. Škemrali jsme farře jak jsme mohli, aby jen je oddal, že se stala mýka, — nepovolil: svatba se musela odložit o tři ho-diny a já horempádem za vol-kem do Bohdanče! No neptejte se, co zas tam bylo za komedii, když policajt před fezníky a ho-náky rozevřel Soudkovu paletu a četl, že pan ženich František Keclík atd. — Za hodinu na to byl vál šťastně prodán, a za dvě

hodiny byl Keclík beze všeho dalšího ourazu šťastně okopuliro-ván. Ale smích měl z té vesel-ky — darmo povídat! Po kolik let, jak někdo na nějakou motani-ci narážel, vždycky jen každý do-ložil: "Toté jako když se Keclík ženil!"

ZAJÍMAVOSTI.

Nejstarším hasičem v Rakousku jest říditel spořitelny K. Martinis, čítající 93 let. Týž jest členem hasičského spolku v Bregenci od jeho založení.

Smrtelně zraněn v šermířské škole. Ze Šoproně se oznamuje: Dva honvédští poručíci cvičili se dne 3. ledna v šermířské škole. Jedno-mu z nich byla proražena maska, již jeho hlava byla zakryta, a čepel vnikla mu do oka a mladý dů-stojník skončil dne 4. ledna odpo-ledne otravou krve.

Mstítel své sestry. V Athénách zamiloval se veselý student do svého "protějšku," hezké brunet-ky ze sousedství. Poměr zamilo-vaných lidíček stal se časem dů-věrnějším, nastala doba sladkých schůzek za večerního šera—schů-zek, jinž nikdo nebránil, poněvač mladá krásavice byla sirotek a bratr její vojákem. Záhy dostavily se následky důvěrného poměru a další přítel zpravil bratra o po-haně, jež stihla jeho rodinu. Vojín si vymohl dovolenou a vešel do bytu studenta s revolverem v ruce. Vyzval nejprve svúce sestry své zdvořile, by jí vrátil čest pociťvým snátkem. Studující odvětil s pos-měchem, že by nabral takových nevěst kopu... Vojín zvedl re-volver a vypálil dvě rány na svúce své sestry, který s prostelenou hrudí sklesnul na koberec. Před porotou přiznal se obžalovaný vojín ke všemu, a litoval toliko, že svúce opět se pozdravil. Obháj-kové skutek vojínův vynásili do nebe jako hrdinství a porota bratra zneuctěné sestry osvobodila.

Sedmáosmdesátiletá stařena náčel-nice loupežníků. Ve vsi Viganello v Viterbu v Itálii zatčena byla těchto dnů 87letá stařice, poněvač zosnovala plán k velké loupežné vraždě, kteréž se také zúčastnila. Loňského března povražděna byla v osamělém statku celá rodina ad-vokáta Braccioho. Za jeho nepřítomnosti vnikli zlosynové za vřd-covství řečené stařeny do domu, zabili ihned dvě dcerušky advoká-tovy, 18 a 16letou, kladivem, při-čemž překvapeně byl samým otcem. Vrhli se neprodleně i na tohoto a zavraždili jej rovněž. Na to ukradli značnou sumu peněz, četné klenoty a zažehli na konec celý statek. Nyní se konečně přice-podálo zmocnit se celé roty, jež "pracovala" dle pokynů z rozkazů 87leté babizny, která vždy osobně všechny vpády loupežné řídila. Tu-pa její záležela ze sedmi mladých zločinců, z nichž každý už celou řadu krvavých skutků má na svě-dění. Stařena se úplně přiznala, že poslední loupeže pocházející kle-noty.

Osudný objev. V jisté vznešené zodine petrohradské slavily jmeni-ní dcerušky způsobem velmi sla-vnostním. K večernímu plesu po-zvány všechny přítelkyně mladé divčiny, mezi nimi též mladá baro-nesa M. Na začátku tance při-blížil se mladý lékař k baronese a požádal ji o valčík. Mladá dáma přijala ráme tanečnickovo byla však nemálo překvapena, když jí kavalír její septem pravil, že vlastně ne-tančí, že vyhledal toliko příležitost, aby jí mohl dáti několik důvěrných otázek. "Máte ještě víca takových skvm po těle, jako vidím na vašem krku?" tázal se vážně. "Mladou divčinu zmátla toto neočekávaná otázka nevyslovně. Lékař náležal tím usilovněji na odpověď. Ko-nečně však přisvědčila na jeho o-tázku. "Radím vám, abyste ne-prodleně jela domů," zvolal zá-ně. Mladá baronesa běžela, jsouc sledována lékařem, k otcí, a sdělila tomuto plačic vyzvání lékařovo. Baron M. byl celý bez sebe a za-kázal si každé misení se do jeho rodinných záležitostí; leč tím usil-ovněji a neustupněji počínal si lékař, takže baron i dcera jeho ry-chle odejeli. Přítšho dne dostavil se do B. se třemi kolegy velice zá-by k baronovi, který byl nemálo překvapen, když je spatřil. "Račte býti tak laskav a zavolati sem sleč-nou dcerušku, bych si mohl skvrny, ještě jednou prohlédnouti. Abych se nedopustil omylu, dovolil jsem si vzíti sebou tři své kolegy." Starý baron zděšeně leknutím. "Ale co chcete, pro Boha, na mé dceřil", zvolal zděšeně. "Vaše dceruška stíhá jest malomocněním,"

zněla krátká odpověď. Mladá ba-ronesa prohlédnuta na to ještě ostatními lékaři, kteří se shodovali vesměs, že mladá baroneska M. má pravou "lepru." Rodina barono-va strávilá léto na mořském po-břeží v Rize a mladá divčina zde pědké pochytila strašlivou náka-zu. Zda pomůže jí ještě věda lé-kařská, jest velmi nejisto.

Postrach monacké herny. Z Monte Carla se oznamuje: V tu dobu vzbuzuje zde pozornost skupina pěti neb šesti hráčů, generál Gur-ko, kníže Saltykov, kněžna Barja-tinská, mr. Stewart Hills a jakýs výtečník, jehož jména nikdo ne-zná a jemuž říkají, ovšem po str-ně, "námořní lupič." Soudě dle jeho kriminálnické tváře, musí bývat aspoň obchodníkem s otro-ky. Těchto několik osob prohrá-vo během několika dnů každý aspoň 500.000 až 700.000 fr. V poslední době však objevila se tu nová hvězda, mladý Maďar, jakýs Jost nebo Josty. Tento miláček Štěstěny vyhrál v posledních třech dnech maličkost 430.000 fr. Tře-tího dne neměl bank již dosti ban-kové, tak důkladně mu pustil ži-lou a musil Maďarovi vyplatit po-slední maximum 12.000 fr. ve zlatě. Mladý pán byl velmi roz-horlen, že se musí vléci domů s takovým břemenem a zahřměl:

"Přistě mi vyplatí ve stříbrných pětifrancích..." Maďar, mladí-čký panáček, jest nejodvážnější vesměs, že mladá baroneska M. má pravou "lepru." Rodina barono-va strávilá léto na mořském po-břeží v Rize a mladá divčina zde pědké pochytila strašlivou náka-zu. Zda pomůže jí ještě věda lé-kařská, jest velmi nejisto.

Nespokojení trestanci. Trestanci v Padově chtěli mítí také svoje vánoční hody: lepší strava a ně-jakou cigarettu, nebo tak nějaký dárek, zpřijemňující jednotvárnou existenci. Řediteli trestnice však nezdál se býti jejich požadavek v soubhase s účelem jejich pobytu v trestnici. Tu všech 800 trestanců, prodchnuto pocitem solidarity se srotilo a volala: "Smrt řediteli!" Ředitel ve své úzkosti povolal prefekta, policii a vojsko. Prefekt vyšetřil případ a slibil — reformy. Ale několik náčelníků vzpoury bylo přece jen potrestáno samo-vazbou.

Velký šhon se nyní jeví po Chamber-lain's Cough Remedy.

Mgr. Martin v lékárně Piersonové sděluje, že má nyní velkou poptávku po Chamberlain's Cough Remedy a že prodá 5 lahviček téže vedle každé jiné jiného léku. V této době, kdy chřipka a nastuzení všeobecně řádí, není léku nad Chamberlain's Cough Remedy, zastavíť kašel, zhojí bolesti v krku a v plicích v krátké době. Poptávka jest nyní po tomto léku velká a knokoliv je zkusil, jest hojivými účinky jeho spokojen. Jest na prodej ve všech lékárnách. dt37x4

Divoké sny a vyrušovaný spánek

Jsou děsné následky **NEZÁŽIVNOSTI**

Jiný toho úkaz jest

NECHUŤ K JÍDLU.

Oba tyto příznaky prozrazují nezdravý stav tělesný. Přejete-li si brzké-no pozdravení, začněte užívatí.

Dr. August Koenig's

Hamburgen • Tropfen.

Oay jistě pozvudí chuť k jídlu.

Pěstujte a ukuřici s rozumem

...a snadno můžete sklídit...

70AŽ 100 BUŠLŮ PO AKRU

to jest když nasázíte tu pravou a sice tuhle EARLY YELLOW ROSE aneb SNOW-BLAKÉ WHITE, kterého drubů jediné k dostání jsou u

J. B. ARMSTRONG,
keřka kukačice
...v Shenandoah, Ia.

GENE pro 1900: \$1.00 bušl, pytel 50 centů; při 5 bušlech dám pytel zdarma. Zaslou-že v každém případě ořech na ústředí a přiložím k zášlece té knížku "Hints on Corn Growing". Píšte český, německý aneb anglicky.

VYHAZUJETE PENÍZE?

CHCEME VÁŠE JMÉNO

pak li koupíte zahrádní kofe a stromky obvyklým starým způsobem. Za ručujeme vám polovici záplaty, když objednáte přímo od nás. 18233

ažlište Vám ten nejponě-nejší a nejokostnější katalog, který vás poučí, jaké trváte a dobře kofe a stromky voliti, jak sázet, okřovat a ošetřovat všechny drubý stromů a keřů.

Přistupeme v rozsáhlých rozměrech otroč stromky, keře, říze a ořechové stromoví, však chceme prodávati vše přímo kupcím. Píšte o nás katalog, který zasíláme úplně zdarma.

Sioux City Seed & Nursery Co.
Sioux City, Ia.

TELEPHONE 431

NEBRASKA FUEL COMPANY.

1414 FARNAM ST.

Prodrávame ty nejlepší drubý ...

tvrdého i měkého uhlí

pro domácí potřeby a za ceny vždy nejlevnější.

Zaručujeme Vám poctivou, plnou váhu a bezodkladnou zásilku. Zkuste objednat si uhlí u nás a jame jisti, že jinde nebudete kupovati, než li u

Nebraska Fuel Co.,
1414 FARNAM ULI E,
8m6 aneb na Jackson a 7. ulici.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

MKT

Vagnerovy Buffetové spací vozy a volné podonkové vozy na všech vlakách.

Nejlepší dráha do všech míst

Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifické pobřeží.

Jde přímo do

Miller, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Jolten, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Za sníženou cenu!

Máme posud několik výtisků spisa **Královské věnné mesto Mělník a okres mělnický,**

který s velkou příli sestavil a ku velké své škodě vlastním nákladem vydal říditel městské školy pan Lud. Bohm. Jest to spis obecný, neboť čítá 934 stran velkého formátu, s 55 obrávy a mapou okresu mělnického a města. Každý rodák mělnický měl by chovati spis tento, obsahující popis a dějiny jeho rodiště. Pan spisovatel oprávu-je nás ku nabídnuti zbytku spisu za cenu valně sníženou a sice budem týž prodávati nyní za \$2.00 i s postovní záplatou. Dřívější cena \$4.00. Žádný mělničan nemusí se nyní vymlouvat za cenu knihy, neboť za tuto cenu je v právé levnou. Hlaste se brzy. Adresujte: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Přeplování ceny

Parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 21. h.

Po parolodích expresních

do New Yorku	435.00	434.00
do Hamburgu	423.00	431.50
Union line	423.00	431.50
Baltimorské linie z Baltimore	428.00	

Ohledně přeplovu hlaste se

HAMBURG - AMERICAN LINE,
87 Broadway cor. 67th street, New York | N. W. cor. Randolph & LaSalle Street, Chicago, Illinois.